

אֱלֹה, הַאִי קָרָא רְזָא אִיהוּ. תָּא חֲזִי, (וּתְרָא אֵת יִצְחָק

מִנָּא יִדְעַת דְּאִיהוּ יִצְחָק, אֱלֹה וּתְרָא אֵת יִצְחָק חֲמָאת בְּהֵיא שְׁעָתָא

מַה דְּלָא יִדְעַת) (ס"א תָּא חֲזִי בְּשְׁעָתָא דְּמִטְּאֵת רַבְּקָה לְגַבֵּי דְּיִצְחָק, שְׁעָתָא דְּצִלוּתָא

דְּמִנְחָה הָוֵת, וּבְהֵיא זְמַנָּא דִּינָא אֲתֵּער בְּעֵלְמָא), וְחֲמָאת לִיה בְּרוּגְזָא

דְּדִינָא קִשְׂיָא, וְחֲמָאת דִּהָא סִיּוּם דְּרוּגְזָא קִשְׂיָא

אִיהוּ גָּמֹל לְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּמוּתָא, וּבְגִין

כְּד אֲתַרְכִּינַת וְאַשְׁמִיטַת גְּרָמָה מִהֵהוּא גָּמֹל. דִּהָא

כְּד אֲסַתְּפֵל דִּינָא קִשְׂיָא, הֵהוּא גָּמֹל אֲתַתְּקַף. וּבְגִין

כְּד אֲשְׁמִיטַת גְּרָמָה מִיְנֵהּ, (ס"א רְזָא דְּמוּתָא וְכֵד הַאִי דִּינָא קִשְׂיָא

אֲתֵּער הֵהוּא גָּמֹל אֲתַתְּקַף וּבְגִין כְּד אֲתַרְכִּינַת וְאַשְׁמִיטַת גְּרָמָה מִהֵהוּא גָּמֹל) וְלָא

יִתְבַּת תַּפְּן.

תָּא חֲזִי, הַאִי גָּמֹל, חֲזִינוּ רְזָא דְּכְתִיב, (משלי יט)

וּגְמוּלוֹ יִשְׁלַם לוֹ, דָּא גְמוּל דְּאִינוּן חֲתִיבֵינָא,

דְּכְתִיב, (ישעיה ג) אֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גְמוּל יִדְּיוּ יַעֲשֶׂה

לשון הקודש

גָּמֹל לְמִטְּאָה, וְזֵהוּ סוּד הַמְּוֵת. וּמִשׁוּם כְּד

גְּרַכְנָה וְהַשְׁמִיטָה עֲצָמָה מֵאוּתוֹ הַגָּמֹל.

שְׁהַרֵּי בְּשִׁמְסִתְּפֵל הַדִּין הַקָּשָׁה, אוּתוֹ

גָּמֹל מִתְּחִזֵּק. וּמִשׁוּם כְּד הַשְׁמִיטָה אֵת

עֲצָמָה מִמֶּנּוּ (סוד של המוות, וכאשר הדיון הקשה הזה

התעורר, אותו גָּמֹל התחזק, ומשום כך הרכינה והשמיטה עצמה

מאותו גָּמֹל) וְלָא יִשְׁבֵּה שָׁם.

בָּא וְרָאָה, הַגָּמֹל הַזֶּה חֲזִינוּ סוּד הַכְּתוּב

(משלי יט) וּגְמוּלוֹ יִשְׁלַם לוֹ. זֶהוּ גְמוּל אוּתָם

הַרָשָׁעִים, שְׁכַתוּב (ישעיה ג) אֹי לְרָשָׁע רַע

וְתַפֵּל מַעַל הַגָּמֹל. מַדּוּעַ הֲצַרְךָ לְכַתֵּב

אֵת הַפְּסוּק הַזֶּה בַּתּוֹרָה? וְעוֹד, וְכִי

מִשׁוּם שְׁרָאָתָה אֵת יָפִיו שֶׁל יִצְחָק (מה

הטעם) גִּשְׁמָטָה מִן הַגָּמֹל?

אֱלֹה, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. בָּא רָאָה, (וּתְרָא

אֵת יִצְחָק. מִנֵּין יִדְעָה שְׁהוּא יִצְחָק? אֱלֹה וּתְרָא אֵת יִצְחָק, רָאָתָה

בְּאוּתָה שְׁעָה מַה שְׁלָא יִדְעָה) (בא וְרָאָה, בְּשַׁעָה שְׁהַגִּיעָה רַבְּקָה

אֶל יִצְחָק, שַׁעַת תַּפֵּלַת הַמִּנְחָה הֵיחָה, וּבְאוּתוֹ זְמַן מִתְעוֹרֵר דִּין

בְּעוֹלָם, וְרָאָתָה אוּתוֹ בְּרִגְזוֹ הַדִּין הַקָּשָׁה,

וְרָאָתָה שְׁהַרֵּי סִיּוּם הַרְגֵזוֹ הַקָּשָׁה הוּא

לוֹ. וְהָאֵי אִיהוּ נְמָל, דְּקַיְמָא לְאַכְלָא כִּלְא,
 וְלִשְׂעָא כִּלְא. וְהָאֵי אִיהוּ זְמִין תְּדִיר לְקַבֵּל (נ"א)
 לְקַטְלָא נ"א לְחַבְלָא) בְּנֵי נֶשְׂא. וּבְגִין כֵּךְ הָאֵי מָאן דְּחָמֵי
 בְּחַלְמִיָּה נְמָל, אַחְמִיז לִיה מוֹתָא דְּאִתְגַּזְרַת עָלֶיהָ,
 וְאַשְׁתְּזִיב מֵיָּה.

תָּא חֲזִי, הָאֵי סְטְרָא דְּמִסְאָבָא אֶקְרִי חֲכִי, דְּגָרִים
 מִיָּתָא לְכָל עֲלֻמָּא, וְהָאֵי חֲזָה דְּאֶסְטִי לְאָדָם
 וְלְאַתְתִּיָּה, וְהָהוּא דְּרַכִּיב עָלֶיהָ אִיהוּ סְמָא"ל, וְאִיהוּ
 אָתָּא לְמַטְעֵי עֲלֻמָּא, וְגַרְם מוֹתָא לְכִלְא. וּבְגִין כֵּךְ
 אָתָּא וְשָׁלִיט עַל כִּלְא. אָדָם אִיהוּ אִמְשִׁיד לִיה
 לְגַבִּיָּה, וּכְיֻזַּן דְּאִיהוּ אִמְשִׁיד לִיה לְגַבִּיָּה, כְּדִין אִיהוּ
 אִתְמַשְׁדַּךְ אֲבַתְרִיָּהוּ, עַד דְּאֶסְטִי לוֹן. וּבְגִין כֵּךְ אָמַר
 שְׁלָמָה, (משלי ה) וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָהּ, דְּכָל מָאן
 דְּאִתְקָרִיב לְבֵיתָהּ, כְּדִין אִיהֵי נִפְקַת וּמִתְקַשְׁרַת
 וְאִתְמַשְׁכַּת אֲבַתְרִיָּה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

שֶׁהַסְּטָה אֶת אָדָם וְאֶת אִשְׁתּוֹ, וְאוֹתוֹ
 שָׂרְכַב עָלָיו הוּא סְמָא"ל, וְהוּא בָּא
 לְהַטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם וְגַרְם מוֹת לְכָל,
 וּמִשּׁוֹם כֵּךְ בָּא וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל. אָדָם
 הוּא שְׁהַמְשִׁיד אוֹתוֹ אֵלָיו, וּכְיֻזַּן
 שְׁהַמְשִׁיד אוֹתוֹ אֵלָיו, אִזּוּ הוּא נִמְשָׁד
 אַחֲרֵיהֶם עַד שֶׁהַסְּטָה אוֹתָם. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ
 אָמַר שְׁלָמָה, (משלי ה) וְאַל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח

כִּי נִמּוֹל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ. וְזֶהוּ הַנְּמָל
 שְׁעוֹמֵד לְאַכֵּל הַכֹּל וְלְהַשְׁמִיד הַכֹּל, וְזֶהוּ
 שְׁמִזְמוֹן תְּמִיד כְּנֶגֶד (לְהַרְג נ"א לְהוֹיֵק) בְּנֵי
 הָאָדָם. וּמִשּׁוֹם כֵּךְ, מִי שְׂרוּאָה בְּחִלּוּמוֹ
 נְמָל, הִרְאוּ לוֹ מוֹת שְׁגִזְרָה עָלָיו וְנִצַּל
 מִמֶּנּוּ.

בָּא וְרָאה, צִד הַטְּמֵאָה הִזָּה נִקְרָא כֵּךְ –
 שְׂגָרָם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, וְזֶה הִזָּה

וְעַל דָּא רַבָּקָה, כַּד חֲמָאת דִּדְהוּה לִיָּה לְאַתְדַּבְּקָא
 בְּסִטְרָא דְדִינָא קִשְׁיָא. פִּינּוּ דִחֲמָאת לִיָּה
 לִיִּצְחָק בְּרָזָא דְדִינָא קִשְׁיָא, וְחֲמָאת דִּמְהֵהוּא סִטְרָא
 נִפְק דִּינָא אַחְרָא תְּקִיפָא, מִזוּהֲמָא דְדִהֲבָא, כַּד
 חֲמָאת הָאִי, מִיַּד וְתַפּוּל מַעַל הַגְּמָל, בְּגִין לְאַתְרַפּוּי
 מִן דִּינָא מֵהֵהוּא זוּהֲמָא. פְּתִיב (ישעיה סו) קוּל יִי
 מִשְׁלָם גְּמוּל לְאִיבִיו, מֵהֵהוּא זוּהֲמָא.

תָּא חֲזִי (דף רל"ו ע"ב) כַּד עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל הֵהוּא עוֹבְדָא,
 וְגִרְמוּ לְהֵהוּא חוֹבָא, מָאִי טַעְמָא עֵגֹל, וְלֹא
 סִטְרָא אַחְרָא. וְאִי תִימָא, דְאִינּוּן בְּרִירוּ עֵגֹלָא, לָאוּ
 הָכִי. אֵלָא אִינּוּן אָמְרוּ, (שמות לב) קוּם עֲשֵׂה לָנוּ
 אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְאַהֲרֹן רַעוּתִיָּה הוּהּ
 לְאַעֲבָבָא לִזְנוּ.

לשון הקודש

הדין מאותה זְהֵמָה. פְּתוּב (ישעיה סו) קוּל
 ה' מִשְׁלָם גְּמוּל לְאִיבִיו, מֵאֹתָהּ זְהֵמָה.
בַּא וְרָאָה, כְּשֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה
 וְגִרְמוּ אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מִהּ הַטַּעַם עֵגֹל
 וְלֹא עַד אַחֲרָ? וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהֵם בְּתָרוּ
 עֵגֹל – לֹא כִּי! אֵלָא הֵם אָמְרוּ, (שמות לב)
 קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ,
 וְרַעֲזֵנוּ שֶׁל אַהֲרֹן הִיָּה לְעַבְבֵי אוֹתָם.

בִּיתָה. שְׁכַל מִי שֶׁמִּתְקָרֵב לְבֵיתָה, אִזּוֹ
 הִיא יוֹצֵאת וְנִקְשֶׁרֶת וְנִמְשַׁכֶּת אַחֲרָיו.
 וְעַל זֶה רַבָּקָה, כְּשֶׁרָאָתָה שְׁהִיָּה לוֹ
 לְדַבֵּק בְּצַד הַדִּין הַקָּשָׁה, פִּינּוּן שְׁרָאָתָה
 אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַדִּין הַקָּשָׁה וְרָאָתָה
 שֶׁמֵּאוֹתוֹ עַד יוֹצֵא דִין אַחֵר תְּקִיף
 מִזְהֵמַת הַזְּהָב, כְּשֶׁרָאָתָה אֶת זֶה, מִיַּד –
 וְתַפּוּל מַעַל הַגְּמָל, כְּדִי לְהִתְרַפּוֹת מִן

אֵלֶּה וְדַאי עֲבִידְתָּא אֲתַעְבִּיד בְּדָקָא חַיִּי, דְּהָא
מִסְטָרָא דְדַהֲבָא, נִפְקָא סוּסְפִיתָא, כַּד
אֲתַבְרִיר דְדַהֲבָא, וּמִתַּמֵּן מִתְפַּשְׁטִי כָּל אֵינּוֹן סְטָרֵי
שְׂמַמְאֵלָא, דְּאֵינּוֹן הִתּוּכָא דְהַהוּא סוּסְפִיתָא דְדַהֲבָא,
וּמִתְפַּרְשָׁאן לְכַמְּה סְטָרִין. וְכָל אֵינּוֹן דְּאִית לֹון חַיִּיזוּ
סוּמְקָא, גִּוּוֹן דְדַהֲבָא קִיּוּמָא בְּטוּרֵי, כַּד שְׂמַמְשָׁא
בְּתוּקְפִיה, בְּגִין דְּתוּקְפָא דְשְׂמַמְשָׁא אַחֲזֵי דַהֲבָא,
וְאוּלִיד לִיה בְּאַרְעָא. וְהַהוּא דְמִמְנָא בְּהַהוּא תוּקְפָא
דְשְׂמַמְשָׁא, חַיִּיזוּ דִילִיה בְּעֵגְלָא, וְאַקְרִי (תהלים צא) קֶטֶב
יִשׁוּד צְהָרִים, וְדַא נִפְקָא מִגּוֹ עֵגְלָא הִתּוּכָא סוּמְקָא
דְדַהֲבָא, וְכָל הַנִּי אֲתִיִּין מִהַהוּא סְטָרָא סוּמְקָא, רוּחַ
מְסַאֲבָא, דְכָל אֵינּוֹן דְּמִתְפַּרְשֵׁי מְרוּחַ מְסַאֲבָא
מִתְפַּשְׁטִי בְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

ומוליד אותו בארץ. ואותו שממנה
 באותו התקף של השמש, המראה שלו
 בעגל, ונקרא (תהלים צא) קטב ישוד
 צהרים, וזה יוצא מתוך עגל התוף
 האדם של הזהב, וכל אלה באים מאותו
 הצד האדם, רוח הטמאה, שכל אותם
 שנפרדים מרוח הטמאה מתפשטים
 בעולם.

אלה ודאי המעשה נעשה כראוי, שהרי
 מצד הזהב יוצאת פסלת בשנברר
 הזהב, ומשם מתפשטים כל אותם צדדי
 השמאל, שהם התוכו של אותה פסלת
 של הזהב, ונפרדים לכמה צדדים. וכל
 אותם שיש להם מראה אדם, גוון של
 זהב עומד בהרים, כשהשמש בתקפו,
 משום שתקף השמש מראה זהב,

וְהָאֵי רוּחַ מְסֻבָּא, אִיהוּ חַיָּא בִישָׁא. וְאִית מָאן
 דְּרָכִיב עָלֶיהָ, וְאִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא. וְאֶקְרוּן
 אֱלֹה, דְּאִינוּן מְזַדְּמָנִין בְּעֵלְמָא, בְּכָל אִינוּן סְטָרִין
 דְּלַהוּן. וְרוּחַ קְדֻשָּׁא אֶקְרִי זֹאת, דְּאִיהִי רְזָא דְּבְרִית,
 רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְּאִשְׁתַּכַּח תְּדִיר עִמִּיהָ דְּכַר נָשׁ.
 וְכֵן (ישעיה כה) זֶה יְיָ, (שמות טו) זֶה אֱלֹהִי, אֲבָל אֱלֹהִין אֶקְרוּן
 אֱלֹה, וְעַל דָּא פְתִיב, אֱלֹה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין
 כְּךָ פְתִיב, (ישעיה מט) גַּם אֱלֹה תִשְׁכַּחְנָה. וְאַנְכִי רְזָא
 דְּזֹאת, לֹא אֲשַׁכַּחְךָ. וּכְתִיב (איכה א) עַל אֱלֹה אֲנִי
 בּוֹכֶיָה, דִּהְהוּא חוֹבָה גָּרִים לְמַבְפֵי לוּן כַּמָּה בְּכִיִּין.

דְּכַר אַחַר עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּאִתְיִיְהִיב רְשׁוֹ לְאַתָּר דָּא לְשִׁלְטָאָה עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְלַחֲרַבָּא בִי מִקְדֻשָּׁא. וּבְגִין דְּאִתְיִיְהִיב לוּן
 רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה, כְּתִיב עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה, רְזָא

לשון הקודש

אֱלֹה תִשְׁכַּחְנָה, וְאַנְכִי – סוּד שֶׁל זֹאת –
 לֹא אֲשַׁכַּחְךָ. וּכְתוּב (איכה א) עַל אֱלֹה אֲנִי
 בּוֹכֶיָה. שְׁאוֹתוֹ חָטָא גָּרִם לָהֶם לְכַפּוֹת
 כַּמָּה בְּכִיּוֹת.

דְּכַר אַחַר עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה, מָה
 הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁנִתְנָה רְשׁוֹת לְמָקוֹם הַזֶּה
 לְשִׁלְטַת עַל יִשְׂרָאֵל וְלַחֲרִיב אֶת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ, וּמִשּׁוּם שְׁנִתְנָה לָהֶם רְשׁוֹת
 לְשִׁלְטַת, כְּתוּב עַל אֱלֹה אֲנִי בּוֹכֶיָה. סוּד

וְרוּחַ הַטַּמְאָה הַזֶּה הִיא הַנְּחַשׁ הָרַע, וְיֵשׁ
 מִי שְׂרוּכְבַּ עָלָיו, וְהֵם זְכָר וּנְקֵבָה,
 וְנִקְרָאִים אֱלֹה, שְׁהֵם מְזַדְּמָנִים בְּעוֹלָם
 בְּכָל אוֹתָם הַצְּדִידִים שְׁלָהֶם, וְרוּחַ הַקְּדוּשָׁה
 נִקְרָאת זֹאת, שְׁהִיא סוּד הַבְּרִית, הַרְשָׁם
 הַקְּדוּשׁ שְׁנִמְצָא תְּמִיד עִם הָאָדָם. וְכֵן
 (ישעיה כה) זֶה הוּא, (שמות טו) זֶה אֱלֹהִי אֲבָל אֱלֹהִין
 נִקְרָאִים אֱלֹה, וְעַל זֶה כְּתוּב אֱלֹה אֱלֹהֵיךָ
 יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם כְּךָ כְּתוּב (ישעיה מט) גַּם

דְּמִלָּה עַל אֱלֹה דָּא סְטָרָא דְּמִסְאָבָּא דְּאֲתִיָּהִיב
לֹון רִשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה. אֲנִי בּוֹכֶיָה דָּא רוּחַ קְדִישָׁא
דְּאִקְרִי אֲנִי.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (דברים כח) אֱלֹה דְּבָרֵי הַבְּרִית.
הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּכָל אֵינּוֹן לָא מִתְקִימִין,
אֱלָא מִגּוֹ אֱלֹה, דְּתַמְּן כָּל לְוֹטִין כְּמָה דְּאִוְקִימְנָא
דְּאִיהוּ אָרוּר, דְּכְתִיב (בראשית ג) אָרוּר אַתָּה מְכָל
הַבְּהֵמָה. וּבְגִין כֶּךָ, אֶקְדִּים וְאָמַר אֱלֹה, דְּקִימָא
לְמַאן דְּעֵבֵר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא כז) אֱלֹה הַמְּצֹות
אֲשֶׁר צִוָּה יי' אֶת מֹשֶׁה, בְּגִין דְּפְקוּדֵיָּא דְּאִזְרִיָּתָא
לְאֲתִדְכָּאָה בַּר נֶשׁ, וְלֹא יִסְטִי לְאִזְרָחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר
מִתַּמְּן, וְיִתְפַּרֵּשׁ מִנֵּיִהוּ.

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֱלֹה תּוֹלְדוֹת נַח נַח. הָכִי הוּא
וְדָאִי, דְּהָא נָפֶק חָם, דְּאִיהוּ אֲבִי כְנַעַן, (בראשית

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

הַבְּהֵמָה. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ הַקְּדִים וְאָמַר אֱלֹה,
שְׂעוּמַד לְמִי שְׂעֵבֵר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא
כז) אֱלֹה הַמְּצֹות אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה,
מִשּׁוֹם שְׂמִצּוֹת הַתּוֹרָה לְטַהַר אֶת
הָאָדָם, וְלֹא יִסְטָה מִהַדְּרִךְ הַזֶּה, וְיִשְׁמַר
מִשָּׁם וְיִפְרַד מֵהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, (בראשית ו) אֱלֹה תּוֹלְדֵת נַח נַח
- כֶּךָ הוּא וְדָאִי. שְׁהָרִי יֵצֵא חָם, שְׁהוּא

הַדְּבָר עַל אֱלֹה - זְהוּ צִד הַטְּמָאָה
שְׂנֵתְנָה לְהֶם רִשׁוֹת לְשִׁלְטָא. אֲנִי בּוֹכֶיָה -
זוֹ רוּחַ הַקְּדִישׁ שְׂנֵקְרָאת אֲנִי.

וְאִם תֹּאמַר, הָרִי כְּתוּב (דברים כח) אֱלֹה
דְּבָרֵי הַבְּרִית - כֶּךָ הוּא וְדָאִי. שְׂכָל
אוֹתָם שְׂלֹא מִתְקִימִים אֱלָא מִתּוֹךְ אֱלֹה,
שְׂשָׁם כָּל הַקְּלָלוֹת, כְּמוֹ שְׂפִאָרְנּוֹ שְׁהוּא
אָרוּר, שְׂכְּתוּב (בראשית ג) אָרוּר אַתָּה מְכָל

ט) וּכְתִיב אַרְוֵר כְּנֻעַן, וְאִיהוּ רָוָא דָּא דֵּאלֶּה. וְעַל
 דָּא כָּל חֵינִי הַתּוֹכָא סוּסְפִיתָא דִּדְהַבָּא. וְאַחֲרֵן
 קָרִיב דֵּהַבָּא, דֵּאִיהוּ סִטְרָא (אֲחֵרָא) דִּילֵיהּ, דְּכָלִּיל
 אִיהוּ בְּתוֹקְפָא דֵּאֲשָׁא, וְכֹלָא חַד, וְסִטְרָא דָּא
 דֵּהַבָּא וְאֲשָׁא.

וְרוּחַ מִסְאֲבָא דֵּאֲשֶׁתְכַח תְּדִיר בְּמִדְבָּרָא, אֲשֶׁכַח
 אַתָּר בְּהַהוּא זְמַנָּא לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיהּ. וּמַה
 דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל דְּכֵיּוּן, מַהֲהוּא זוֹהֲמָא קְדָמָא, דֵּאֲטִיל
 בְּעֵלְמָא, וְגָרִים מוֹתָא לְכֹלָא, כַּד קִיַּמוּ עַל טוֹרָא
 דְּסִינֵי, גָרַם לוֹן בְּמִלְקַדְמִין, לְסֵאֲבָא לוֹן,
 וְלֵאֲתַתְקַפָּא עֲלֵיהוּ, וְגָרִים לוֹן מוֹתָא, וְלְכָל עֵלְמָא,
 וְלְדָרִיחוֹן בְּתִרְיָחוֹן, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים פב) אֲנִי
 אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכַן כְּאָדָם תִּמּוֹתוֹן וְגו'.
 וּבְגִין כַּךְ, אַחֲרֵן אַחֲדָר לְבַתָּר לְאַתְדַּכְּאָה, כְּרוּא

 לשון הקודש

ראשונה שהטיל בעולם וגרם מות לכל
 – כשעמדו על הר סיני גרם להם כמו
 מקדם לשמא אותם ולהתגבר עליהם,
 וגרם מות להם ולכל העולם
 ולדורותיהם אחריהם. והו שכתוב (תהלים
 62) אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכַן
 כְּאָדָם תִּמּוֹתוֹן וְגו'. ומשום כך אחרון חזר
 אחר כך להטירה בסוד האמונה העליונה

אבי כנען, וכתוב (שם ט) אַרְוֵר כְּנֻעַן, והוא
 סוד זה של אלה. ועל זה כל אלה התנף
 פסלת הזקב, ואחרון הקריב זקב, שהוא
 הצד (האחר) שלו, שהוא כלול בתקף
 האש, והכל אחר, וצד זה זקב ואש.
 ורוח השמא שתמיד נמצאת במדבר,
 נמצאה מקום באותו זמן להתחזק בו.
 ומה שהיו ישראל טהורים מאותה זקמה

דְּמַהֲיִמְנוּתָא עֲלָאָה, בְּאִינוּן שְׁבַעָה יוֹמִין קְדִישִׁין,
וּלְבַתַּר לְאַתְדַּכְּאָה בְּעֵגְלָא.

וְתָא חַזִּי, בְּכֹלָא בְּעָא אַחֲרֵן לְאַתְדַּכְּאָה, דְּאֵלוּ
אִיהוּ לָא הָוָה, לָא נָפֵק עֵגְלָא. מָאִי טַעְמָא.
בְּגִין דְּאַחֲרֵן אִיהוּ יְמִינָא. וְאִיהוּ תוֹקְפָא דְשִׁמְשָׁא,
וְדַהֲבָא מִשְׁמָשָׁא. רוּחַ מִסְּאֲבָא נַחַת, וְאַתְכְּלִיל תַּמָּן,
וְאַסְתָּאבּוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַסְתָּאבּ אִיהוּ, עַד דְּאַתְדַּכּוּ.

מָאִי טַעְמָא אַסְתָּאבּ. בְּגִין דְּנָפֵק עֵגְלָא, דְּאִיהוּ
מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, דְּאִיהוּ שׁוּר, וּמִימִינִיה
עֵגְלָא. וְאִיהוּ שִׁמְאֵלָא, כְּמָה דְאַתְמַר, דְּכַתִּיב (דף
רל"ז ע"א) (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׁמַאוּל לְאַרְבַּעַתָּן.
וְאַחֲרֵן דְּאִיהוּ יְמִינָא, אַתְכְּלִיל בֵּיה שִׁמְאֵלָא, וְנָפֵק
עַל יְדִיהָ. וְעַל דָּא, אַתְיִיהִיב לִיה עֵגְלָא, כְּמָה
דְּאִיהוּ גְרָם.

לשון הקודש

מָה הַטַּעַם נִטְמָא? מַשּׁוּם שְׁיִצָּא עֵגְלָא,
שֶׁהוּא מַצֵּד הַשְּׁמַאל, שֶׁהוּא שׁוּר,
וּמִימֵינוּ עֵגְלָא. וְהוּא שְׁמַאל כְּמוֹ שְׁנַאמַר,
שְׁכַתּוֹב וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׁמַאוּל לְאַרְבַּעַתָּן.
וְאַחֲרֵן שֶׁהוּא יְמִין, נִכְלָל בּוֹ שְׁמַאל וְיִצָּא
עַל יָדוֹ. וְעַל בֵּן גִּתָּן לוֹ עֵגְלָא, כְּמוֹ שֶׁהוּא
גְרָם.

בְּאוֹתָם שְׁבַעָה יָמִים קְדוּשִׁים, וְאַחַר כֵּן
לְהַטְהֵר בְּעֵגְלָא.
וּבַא רְאֵה, כִּכֵּל רְצֵה אַחֲרֵן לְהַטְהֵר,
שְׁאֵלוּ הוּא לֹא הָיָה, לֹא הָיָה יוֹצֵא עֵגְלָא.
מָה הַטַּעַם? מַשּׁוּם שֶׁאַחֲרֵן הוּא יְמִין,
וְהוּא תוֹק הַשְּׁמָשׁ, וְהוֹקֵב מִהַשְּׁמָשׁ. רוּחַ
שְׁמָאָה יִרְדֵּה וְנִכְלָלָה שָׁם, וְיִשְׂרָאֵל
נִטְמָא, וְהוּא נִטְמָא, עַד שְׁנַטְהֵרוּ.

וּבְגִין כֶּךָ, כִּד הָאֵי רוּחָא מְסַאבָּא אֶתְתַקַּף, וְשְׁלִיט
 בְּמַלְקֻדְמִין עַל עֲלָמָא, דְּהָא בְּזַמְנָא דְּחָאבוּ
 יִשְׂרָאֵל, אֲמֻשִׁיכוּ עַלְיֵיהּ הֵהוּא יֵצֵר הָרַע
 בְּמַלְקֻדְמִין. כִּד אֶתְדַּבְּרוּ יִשְׂרָאֵל, וּבָעוּ לְאֶתְדַּבְּרָא,
 אֲצַטְרִיכוּ לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִין דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוּלְקָא
 דְּהֵהוּא יֵצֵר הָרַע, הֵהוּא רוּחַ מְסַאבָּא בְּדַקְא מְרָן.

כְּתִיב (תהלים קו) וַיִּמְרוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְּנִית שׁוֹר
 אוֹכֵל עֵשֶׂב. מֵאֵי תַבְּנִית שׁוֹר. דָּא עֵגֶל.
 שׁוֹר מְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, אַהֲרֹן יִמְנָא, אֶתְתַּלְּלִיל
 שְׁמָא לָא בִּיהַ, וְאֶתְתַּקַּף בִּיהַ, וְנָפַק עַל יְדֵיהַ. תָּא
 חַזִּי, וַיִּמְרוּ אֶת כְּבוֹדָם, דָּא שְׁכִינְתָא, דְּאִזְלַת
 קַמְיֵיהּ, וְאֶחְלִפוּ לָהּ בְּדוּכְתָא מְסַאבָּא, אֵל אַחֲרָא.
 וּבְגִין כֶּךָ לָא אֶתְעַבֵּר זֹהֲמָא דָּא מֵעֲלָמָא, עַד הֵהוּא
 זַמְנָא דִּיעֵבֵר לִיהַ קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא מֵעֲלָמָא, בְּמַה

 לשון הקודש

כְּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְרוּ אֶת כְּבוֹדָם
 בְּתַבְּנִית שׁוֹר אוֹכֵל עֵשֶׂב. מַה זֶה תַבְּנִית
 שׁוֹר? זֶה עֵגֶל. שׁוֹר מֵצַד הַשְּׁמָאל, אַהֲרֹן
 יִמִּין, וְנִבְלָל בּוֹ שְׁמָאל וְהִתְנַבֵּר בּוֹ וַיֵּצֵא
 עַל יָדוֹ. בַּא וְרָאָה, וַיִּמְרוּ אֶת כְּבוֹדָם –
 זֶה שְׁכִינָה שְׁהִלְכָה לְפָנֵיהֶם, וְהִחְלִיפוּ
 אוֹתָהּ בְּמָקוֹם שְׁמָא, אֵל אַחֲרַי. וּמִשׁוֹם כֶּךָ
 לָא עֵבֵרָה הַזְהֵמָה הוּא מִהָעוֹלָם עַד אוֹתוֹ

וּמִשׁוֹם כֶּךָ, בְּשֵׁרוּחַ הַשְּׁמָאָה הוּא
 מִתְנַבֵּרַת וְשׁוֹלֶטַת בְּמָקְדָם עַל הָעוֹלָם,
 שְׁהֵרִי בְּזַמֵּן שְׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל, הִמְשִׁיכוּ
 עֲלֵיהֶם אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע בְּמָקְדָם.
 בְּשִׁנְטָהֶרֹו יִשְׂרָאֵל וְרָעוּ לְהַטָּהֵר, הִצְטְרִיכוּ
 לְהַקְרִיב שְׁעִיר, מִשׁוֹם שְׁשְׁעִיר הוּא חֻלְקוֹ
 שֶׁל אוֹתוֹ יֵצֵר הָרַע, אוֹתוֹ רוּחַ שְׁמָאָה
 שְׁאֵמְרָנוּ.

דַּאתְ אָמַר (זכריה יג) **וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָא אֹקִימָנָא.**

כְּתִיב (שמות לב) **וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסֹּכָה, וּכְתִיב וְאֶשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֲגֹל הַזֶּה, מִשְׁמַע דְּלֹא עָבַד לַיהוָה, אִי הָכִי מָאִי וַיַּעֲשֶׂהוּ. אֵלֶּא וְדַאי כְּמָה דְּאֹקִימָנָא, דְּאֶלְמָלֵא אַחֲרֵן, לָא אֶתְתַּקַּף רוּחָא מִסְּאָנָא לְאֶתְפִּלְלָא בְּדַהֲבָא, אֲבָל כָּל תְּקוּנָא דְּאַצְטְרִיךְ, אֲשַׁכַּח לְאֶתְפִּנְאָה. (ס"א לְאֶתְרוּוָּאָה).**

תָּא חַזִּי, אִית מָאן דְּעָבִיד חֲרָשִׁין וְאַצְלַח בִּידוּי.
וְאִית מָאן דְּעָבִיד לֹוֹן כְּהוּא גְּוֹנָא מִפְּשֵׁ,
וְלֹא אֶצְלַח בִּידוּי, דְּהָא לְעוֹבְדֵין אֵלִין גְּבֵרָא
מְתַקְנָא אֶצְטְרִיךְ.

תָּא חַזִּי מִבְּלָעָם, דְּאִיהוּ הָוָה מְתַקְנָא, לְאֵינוֹן
חֲרָשִׁין דִּילִיָּה, לְאַצְלַחָא בִּידוּי, בְּגִין דְּכְתִיב,

לשון הקודש

וּמִן שְׁנַעֲבִירָנָה תְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא מְהֻעָוֵלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאַרְנֵי. **כְּתִיב** (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסֹּכָה, וּכְתוּב וְאֶשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֲגֹל הַזֶּה, מִשְׁמַע דְּלֹא עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֵּן, מַה זֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֶּא וְדַאי כְּמוֹ שְׁבְאַרְנֵי, שְׂאֶלְמָלֵא אַחֲרֵן לֹא הִתְגַּבְּרָה רוּחַ הַטּוֹמְאָה לְהַפְלִיל בְּזָהָב, אֲבָל כָּל תְּקוּן שְׁצָרִיךְ, יֵשׁ לְבָנוֹת אוֹתוֹ (לְהַתְרוּוֹת). **בָּא** וְרָאָה, יֵשׁ מִי שְׁעוֹשָׂה כְּשָׂפִים וּמְצַלִּיחַ בְּגִדוֹ. וַיֵּשׁ מִי שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּוֹן מִפְּשֵׁ וְלֹא מְצַלִּיחַ בְּגִדוֹ, שְׁהָרִי לְמַעֲשִׂים הִלְלוּ צָרִיךְ אָדָם מִכְּשֵׁר. **בָּא** וְרָאָה מִבְּלָעָם, שְׁהוּא הִיָּה מִכְּשֵׁר לְאוֹתָם הַכְּשָׂפִים שְׁלוֹ לְהַצְלַחָה בְּגִדוֹ,

וּמִן שְׁנַעֲבִירָנָה תְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא מְהֻעָוֵלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמְאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאַרְנֵי. **כְּתִיב** (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל מִסֹּכָה, וּכְתוּב וְאֶשְׁלִיכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֲגֹל הַזֶּה, מִשְׁמַע דְּלֹא עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֵּן, מַה זֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֶּא וְדַאי כְּמוֹ שְׁבְאַרְנֵי, שְׂאֶלְמָלֵא אַחֲרֵן לֹא הִתְגַּבְּרָה רוּחַ הַטּוֹמְאָה לְהַפְלִיל בְּזָהָב, אֲבָל כָּל תְּקוּן שְׁצָרִיךְ, יֵשׁ לְבָנוֹת אוֹתוֹ (לְהַתְרוּוֹת). **בָּא** וְרָאָה, יֵשׁ מִי שְׁעוֹשָׂה כְּשָׂפִים וּמְצַלִּיחַ בְּגִדוֹ. וַיֵּשׁ מִי שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּוֹן מִפְּשֵׁ וְלֹא מְצַלִּיחַ בְּגִדוֹ, שְׁהָרִי לְמַעֲשִׂים הִלְלוּ צָרִיךְ אָדָם מִכְּשֵׁר. **בָּא** וְרָאָה מִבְּלָעָם, שְׁהוּא הִיָּה מִכְּשֵׁר לְאוֹתָם הַכְּשָׂפִים שְׁלוֹ לְהַצְלַחָה בְּגִדוֹ,

(במדבר כד) וַיָּנֹאֵם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינַי. שְׁתוּם הָעֵינַי, סְתוּם הָעֵינַי כִּלְאֵי חַד. דְּחַד עֵינָא סְתִים תְּדִיר, וְחִיזוּ דְעֵינֵי לֹא הָוּה בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, מוּמָא הָוּה בֵּיהּ בְּעֵינֵי. כְּתִיב (ויקרא טז) וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי, זְמַן כְּכֹלָא, חִזּוּ דְעֵינֵי דְלֹא יִתְבַּשֵּׂר. אֲבָל רוּחַ קְדָשָׁא, מָאן דִּישְׁתַּמֵּשׁ בְּהַדְיָה מַה כְּתִיב, (ויקרא כא) כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ.

וְהַכָּא, כִּלְאֵי אֲתִקְנָן לְרוּחָא מְסַאֲבָא, לְמִיּהֵב לֵיהּ דְּיוֹכְתָא לְשִׁלְטָאָה. אֲשַׁבַּח מְדַבְּרָא דְאִיְהוּ חָרוּב מְכֹלָא, כְּמַה דְכְּתִיב, (דברים ח) נָחַשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְגו', דְּמִתְפָּן אִיְהוּ שׁוֹלְטָנוּתָא דִּילֵיהּ. אֲשַׁבַּח דְּהַכָּא סְפוּקָא כְּדָקָא יְאוּת. אֲשַׁבַּח אַהֲרֹן, לְאַתְתְּקַפָּא בִּימֵינָא, וְלְאַתְבַּלְלָא בֵּיהּ. כְּדִין אֲשָׁלִים דְּיוֹכְתִיָּה כְּדָקָא יְאוּת, וְנִפְיָק וְאֲשַׁתְּלִים עוֹבְדָא.

לשון הקודש

וְכֵּן הַכֹּל הִתְקַן לְרוּחַ הַטְּמֵאָה לְתַתּוּ לָהּ מְקוּם לְשִׁלְטָא. מְצָא מְדַבְּרָא שְׁחִיבָא חָרוּב מְכֹלָא, כְּכָתוּב (דברים ח) נָחַשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְגו', שְׁמֵשֵׁם הוּא הַשְּׁלֵטוֹן שְׁלוֹ. מְצָא זְהַב מְסַפִּיק פְּרָאוּי, מְצָא אַהֲרֹן כְּדִי לְהַתְחַזֵּק בְּיָמֵינַי וְלְהַכְלִיל בּוֹ. אִזּוּ הַשְּׁלִים אֶת מְקוּמוֹ פְּרָאוּי, וְיִצְא וְנִשְׁלַם הַמַּעֲשֵׂה.

מְשׁוּם שְׁכִתוּב (במדבר כד) וַיָּנֹאֵם הַגִּבּוֹר שְׁתֵּם הָעֵינַי. שְׁתֵּם הָעֵינַי וְסְתוּם הָעֵינַי הַכֹּל אַחַד. שְׁעֵינַי אַחַת סְתוּמָה תְּמִיד, וּמִרְאָה עֵינֵי לֹא הָיָה בְּדַרְדָּר יִשְׂרָאֵל. מוֹם הָיָה לוֹ בְּעֵינָיו כְּתוּב (ויקרא טז) וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי, מְזַמֵּן כְּכֹל, הַמְרָאָה שֶׁל עֵינֵי שְׁלֹא בְּשׁוּרָה. אֲבָל רוּחַ הַקְּדָשׁ, מִי שִׁישְׁתַּמֵּשׁ עִמָּה מַה כְּתוּב? (שם כא) כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ עוֹר אוֹ פֶּסֶחַ.

וּמְנַלֵּן דְרוּחַ מְסַאֲבָא הוּהּ. דְכִתְיִב, (שמות לב) אָנָּה
 חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, דָּא רוּחַ
 מְסַאֲבָא, נְחָשׁ קַדְמָאָה, בְּדַקְאֲמָרְן בְּכַמְה דְוִכְתִּין.
 וּבְזַמְנָא דְבָעָא אֲהָרֵן לְאַתְדַּכְּאָה, אֶקְרִיב עֵגֶל,
 מִהֵהוּא סְטָרָא, לְמַעַבְד בֵּיה דִּינָא. בְּקַדְמִיתָא עָבֵד
 לִיה לְשִׁלְטָאָה, וְהִשְׁתָּא דִיעָבִיד בֵּיה דִּינָא,
 לְאַכְפִּיָּיא לִיה, דְהָא כֵד אֲתַעְבִּיד דִּינָא בְּסְטָרָא דָּא,
 אֲתַפְּיִין פֶּל אֵינוֹן דְשִׁלְטִין מְסֻטְרִיה.

תָּא חֲזִי, בְּמַעְרִים, בְּהֵהוּא סְטָרָא דְלַחֲזֵן פְּתִיב,
 (שמות יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אִישׁ,
 בְּגִין דִּיִּסְלַק רִיחוּ נִוּדָף. רֵאשׁוּ עַל פְּרָעִיו, לְתַבְרָא
 לִיה וּלְאַכְפִּיָּיא לִיה, וּכְדִין פֶּל אֵינוֹן דְאַתְיִין
 מְסֻטְרִיה לָא שְׁלִטִי. בְּגִוּוֹנָא דָּא (במדבר יט) פָּרָה
 אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגו', בְּגִין לְאַכְפִּיָּיא כָּל אֵינוֹן סְטָרֵי
 מְסַאֲבָא, דְלָא יִשְׁלְטוּן.

לשון הקודש

נִבְנְעִים כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים מַעְדוּ.
 בָּא וְרָאָה, בְּמַעְרִים, בְּאוֹתוֹ הַצֵּד שְׁלָהֶם
 כְּתוּב (שם יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'.
 צְלִי אִישׁ, כְּדִי שְׁיַעֲלֶה רִיחוּ נִוּדָף. רֵאשׁוּ
 עַל פְּרָעִיו, לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ וּלְהַכְנִיעוֹ, וְאִז
 כָּל אֵלוֹ שְׁפָאִים מַעְדוּ לָא שׁוּלְטִים. כְּמוֹ
 כֵּן (במדבר יט) פָּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגו', כְּדִי
 לְהַכְנִיעַ כָּל אוֹתָם הַצֵּדִים הַטְּמֵאִים

וּמְנַיֵן לָנוּ שְׁרוּחַ טְמֵאָה הֵיחָדָה? שְׁכַתוּב
 (שמות לב) אָנָּה חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה
 גְדוֹלָה. זוּ רוּחַ הַטְּמֵאָה, נְחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי,
 כְּפִי שְׁאֲמָרְנוּ בְּכַמְה מְקוֹמוֹת. וּבְזַמֵּן
 שְׂרָצָה אֲהָרֵן לְהַטְהֵר, הַקְרִיב עֵגֶל
 מֵאוֹתוֹ הַצֵּד לַעֲשׂוֹת כּוּ דִין. פְּרָאשׁוּנָה
 עֲשֵׂה אוֹתוֹ לְשִׁלְטַן, וְעַכְשָׁו שְׁעֲשֵׂה כּוּ דִין
 לְהַכְנִיעוֹ, שְׁהֵרִי כְּשֶׁנַּעֲשֵׂה דִין בְּצַד הוּהּ,

אָמַר לִיה רַבִּי אַבָּא, וְהָא פְּרָה קַדִּישָׁא אִיהִי,
 דְּכָנֵיא אִיהִי, וְאַמְאִי. אָמַר לִיה חֲכִי הוּא,
 וְהָא אִינְקֻמוּתָהּ, בְּלָלָא דְאַרְבַּע מַלְכוּוֹן הֵוֵת. פְּרָה,
 בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (הושע ד) כִּי כִפְרָה סוּרְרָה סָרַר
 יִשְׂרָאֵל. אֲדוּמָה, דָּא מַלְכוּת בְּבָל, דְּכַתִּיב, (דניאל ב)
 אַנְתָּ הוּא רִישָׁא דִּי דְהֶבַא. תְּמִימָה, דָּא מַלְכוּת
 מְדִי. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, דָּא מַלְכוּת יוֹן. (דְּאִינֹן קְרִיבִין
 לְאַרְחֵי מִיחְמֻנְתָּא) אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל, דָּא מַלְכוּת
 אֲדוּם, דְּלֹא סָלִיק עָלֶיהָ עוֹל. וְרִזָּא דְמַלְכָּה דָּא, אַף
 עַל גַּב דְּכַמָּה מַלְכִין אֲתִייהִיבוּ לְמַדְרָשׁ בְּקִרְאֵי,
 בְּלָחוּ חַד.

הָא אֲתִמַּר, דְּכַתִּיב, (איוב יד) מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא
 לֹא אֶחָד. מִי יִתֵּן טָהוֹר (דף רל"ז ע"ב) מִטָּמֵא, רִזָּא
 דָּא, חֲכִי הוּא, דְּדָא אִיהוּ טָהוֹר דְּנִפְק מִטָּמֵא.

לשון הקודש

שְׁלֵא יִשְׁלֻטוּ.

מְדִי. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם – זו מַלְכוּת יוֹן
 (שְׁהִם קְרוּבִים לְדַרְכֵי הַאֲמוּנָה). אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ
 עוֹל – זו מַלְכוּת אֲדוּם, שְׁלֵא עָלָה עָלֶיהָ
 עוֹל. וְהַסּוּד שֶׁל הַדְּבַר הַזֶּה, אַף עַל גַּב
 שְׂכַמָּה דְּבָרִים נִתְּנֹו לְדַרְשׁ בְּכַתוּבִים –
 בְּלָם אֶחָד.

חֲרִי נְאֻמַּר, שְׂכַתוּב (איוב יד) מִי יִתֵּן טָהוֹר
 מִטָּמֵא לֹא אֶחָד. מִי יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא –

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהֲרִי הַפְּרָה הִיא
 קְדוּשָׁה, הִיא טְהוֹרָה, וְלָמָּה? אָמַר לוֹ,
 בְּךָ הוּא, וְהֲרִי פְּרֻשָׁה, בְּלָל שֶׁל אַרְבַּע
 מַלְכוּתֵי הַיְתֵה פְּרָה, בְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (הושע ד)
 כִּי כִפְרָה סוּרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל. אֲדַמָּה –
 זו מַלְכוּת בְּבָל, שְׂכַתוּב (דניאל ב) אֲתֵה
 הוּא רֹאשׁ הַזֶּהב. תְּמִימָה – זו מַלְכוּת

יְהֵא בְּקִדְמִיתָא טָמֵא, וְהִשְׁתָּא דְאַתְעָבִיד בִּיה
 דִּינָא, וְאַתְיִיחִיב לִיקִידַת אִשָּׁא בְּנוּרָא דְדָלִיק,
 וְאַתְעָבִיד עֶפְר, הִשְׁתָּא אִיהוּ טָהוּר מִטָּמֵא, טָהוּר
 דְנָפִיק מִטָּמֵא.

וּבְגִין כֵּן, כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בָהּ, כְּלָחוּ
 מִסְתַּאֲבֵי, דְהָא הָכִי הוּא וְדָא, וְכִיּוֹן
 דְאַתְעָבִיד אֶפְר, כְּדִין עַד דִּיתְכַּנְיֵשׁ וְיִסְתַּלִּיק מִתַּמָּן,
 מִסְאִיב לְכָלָחוּ, כְּמָה דְאַתְ אָמַר וְכַכֵּס הָאוּסְף וְגו'
 וְטָמֵא. אֶפְר, מָאִי טַעְמָא. כְּמָה דְאַתְ אָמַר (מלאכי ג)
 וְעִסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפְר תַּחַת פַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם.
 וְכִיּוֹן דְאַתְיִיחִיב עַל הַהוּא אֶפְר מִיּוֹם, כְּדִין אִיהוּ
 טָהוּר מִטָּמֵא.

וְרִזָּא דְמִלְהָ, דְכִתְיִב, (במדבר ח) מִי חֲטָאת, כְּמָה דְאַתְ
 אָמַר (בראשית ד) לַפֶּתַח חֲטָאת רוּבִין. וּבְגִין

לשון הקודש

מִשָּׁם, מִטָּמֵא אֵת כְּלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 וְכַכֵּס הָאוּסְף וְגו' וְטָמֵא. אֶפְר, מָה
 הַטַּעַם? כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (מלאכי ג) וְעִסּוֹתֶם
 רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפְר תַּחַת פַּפּוֹת
 רַגְלֵיכֶם. וְכִיּוֹן שְׁנַתֵּן עַל אוֹתוֹ אֶפְר מִיּוֹם,
 אִזְ הוּא טָהוּר מִטָּמֵא.

וְסוּד הַדְּבָר - שְׁכַתּוּב (במדבר ח) מִי
 חֲטָאת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (בראשית ד) לַפֶּתַח

סוּד זֶה כֵּן הוּא, שְׁזֵהוּ טָהוּר שְׁיִנְעָא
 מִטָּמֵא. שְׁהָרֵי בְּהַתְּחֵלָה טָמֵא, וְעַכְשָׁו
 שְׁנַעֲשֵׂה בּוּ דִין וְנָתַן לְשִׁרְפַת אִשׁ בְּאִשׁ
 בּוֹעֶרֶת וְנַעֲשֵׂה עֶפְר, עַכְשָׁו הוּא טָהוּר
 מִטָּמֵא, טָהוּר שְׁיִנְעָא מִטָּמֵא.

וּבְנִשּׁוּם כֵּן, כָּל אֵלוֹ שְׁמַתְעַסְקִים בָּהּ,
 כְּלָם נְטָמֵאִים, שְׁהָרֵי כֵּן הוּא וְדָא. וְכִיּוֹן
 שְׁנַעֲשִׂית אֶפְר, אִזְ עַד שְׁיִתְכַּנְיֵשׁ וְיִסְתַּלִּיק

דְּאִיהִי פֶתַח תְּפִילָּת רַבִּין וְדָאִי, בְּקַדְמֵיתָא כְּתִיב,
וְהוֹצִיא אוֹתָהּ אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. וּבְגִין כַּךְ
אֲתִיְהִיבַת לְסַגְּנָא, וְלֹא לְכַהֲנָא רַבָּא, וְדָא הוּא טְהוֹר
מִטְמֵא, בְּקַדְמֵיתָא טְמֵא, וְהִשְׁתָּא טְהוֹר. וְכָל סֵטֶר
רוּחַ מְסֻאָבָא, בִּיּוֹן דְּחֵמָא דָּא, עָרְק, וְלֹא יְתִיב
בְּהָהוּא דוּכְתָא.

מִי תְפִילָּת וְדָאִי, מִי נְדָה, כִּלְאֵ מְסֻאָבָא. וְעַל דָּא
שְׁלֵטָא רוּחַ קְדוּשָׁא, וְרוּחַ מְסֻאָבָא אֲתַכְפִּיא,
דְּלֹא שְׁלֵטָא כִּלְל. וְדָא הוּא דִינָא דְרוּחַ מְסֻאָבָא,
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה. בְּגִין דְּאִיהִי רוּחַ מְסֻאָבָא, דְּכְתִיב,
וְהָיָה מִחֲנִידֶךָ קְדוֹשׁ. אֲתָא רַבִּי אַבָּא וּנְשָׁקִיהָ.
(דברים כג)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵפֶי עַל גַּב דְּכָל חֲנִי מְלִין
בְּדִקְאֲמָרְוִי, קְדוּשָׁא בְּרִידָא הוּא יְהִיב לִיה
שׁוֹלְטָנוּ. וְרוּחַ מְסֻאָבָא בְּעֵי לְאַכְפִּיא לִיה כְּכָל

לשון הקודש

ועל כן שולטת רוח הקדש, ורוח
הטמאה נכנעת, שלא שולטת כלל. וזהו
דין של רוח הטמאה – מחוץ למחנה,
משום שהיא רוח טמאה, שכתוב (דברים
כג) והיה מחנידך קדוש. בא רבי אבא
ונשקו.

אמר רבי שמעון, אפי על גב שכל
הדברים כפי שאמרנו, הקדוש ברוך

תפילת רבין. ומשום שהיא פתח תפילת
רבין ודאי בהתחלה כתוב, והוציא
אותה אל מחוץ למחנה. ומשום כך
נתנה לסגן ולא לכהן גדול. וזהו טהור
מטמא. בהתחלה טמא, ועכשו טהור.
וכל צד רוח הטמאה, ביון שרואה את
זה בורה, ולא יושב באותו מקום.
מי תפילת ודאי, מי נדה, הכל טמא.

סְטָרִין. תָּא וְאִמָּא לָךְ רָזָא חָדָא, וְלֹא אֲתִיְהִיב
לְגַלְתָּא בַר לְאִינוּן קַדִּישֵׁי עֲלִיוֹנִין.

תָּא חֲזִי, לְהֵאֵי אַתָּר דְּאִיהוּ רוּחַ מְסֻאָבָא. קַדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא יְהִיב לֵיה שׁוּלְטָנּוּ, לְמִשְׁלַט
בְּעֵלְמָא, בְּכַמְּה סְטָרִין, וְיָכִיל לְנִזְקָא, וְלִית לֵיה (נ"א
ל) רְשׁוּ, לְאַנְהֵנָא בֵּיה קְלָנָא, דְּבַעֲיָנָן לְאַסְתְּמָרָא
מִנִּיה, דְּלֹא יִקְטָרְג עֲלָן בְּגוּ קַדְשָׁה דִּילָן. וְעַל דָּא
רָזָא חָדָא אִית לָן, דְּבַעֲיָנָן לְמִיְהִב לֵיה דְּוִכְתָּא
זְעִיר, בְּגוּ קַדְשָׁה דִּילָן (דְּלֹא אֲשַׁתְּבַח מְקַטְרָנָא בְּגוּ קַדוּשָׁא דִּילָן)
דְּהָא מְגוּ קַדְשָׁה נְפִיק שׁוּלְטָנּוּ דִּילֵיה.

דְּבַעֲיָנָן גּוּ רָזָא דְתַפְלִין, לְאַנְנֵעָא חַד (סוּד שְׁעַר
שְׁבַת־פִּילִין) שְׁעָרָא דְעַגְלָא, דְּיִפּוּק לְבַר
וְיִתְחַזִּי. דְּהָא חוּטָא דְשְׁעָרָא דָא לֹא מְסֻאִיב, בַּר
דְּאִי אֲתַחֲבַר הֵאֵי שְׁעָרָא, וְאֲתַעְבִּיד בְּשַׁעוּרָה, אֲכָל

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עֲלִינוּ בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ. וְעַל כֵּן סוּד
אֶחָד יֵשׁ לָנוּ שְׁצַרִּיכִים לְתַת לוֹ מְקוֹם
קָטָן בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ, (שְׁלֹא יִמְצֵא מְקַטְרָג
בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ) שְׁהַרִי מִתּוֹךְ הַקְּדוּשָׁה
יִוצֵאת שְׁלִיטָתוֹ.

שְׁצַרִּיכִים תוֹךְ סוּד הַתַּפְלִין לְהַצְנִיעַ
(סוּד שְׁעַר שְׁבַת־פִּילִין) שְׁעָרָה אַחַת שֶׁל עַגְל
שְׁתַּמְצֵא הַחוּצָה וְתִרְאֶה, שְׁהַרִי חוּטָא שְׁעַר
זֶה אֵינוֹ מְסֻמָּא, פְּרָט לֹאִם מִתְחַבְּרַת

הוּא נִתֵּן לוֹ שְׁלִטוֹן. וְרוּחַ הַטְּמֵאָה צָרִיד
לְהַכְנִיעָהּ בְּכָל הַצְּדִדִים. בֹּא וְאִמַר לָךְ
סוּד אֶחָד, וְשְׁלֹא נִתֵּן לְגַלּוּת פְּרָט
לְאוּתָם קַדוּשִׁים עֲלִיוֹנִים.

בֹּא וּרְאֵה, לְמָקוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא רוּחַ
טְמֵאָה, נִתֵּן לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלִטוֹן
לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם בְּכַמְּה צְדָדִים, וְיָכִיל
לְהִזְיֵק, וְאֵין לוֹ (לְנוּ) רְשׁוּת לְנַהֵג בּוֹ קָלוּן,
שְׁצַרִּיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ שְׁלֹא יִקְטָרְג